

Publicerad 2014-02-04 17:02 av Elisabeth Nilsson

JAG ÄR SÅ AVUNDSJUK

Avund petar i sår med ett leende. Letar svagheter att tugga i sig.

Kanske någon sjukdom att sätta klorna. Låtsas medlidande fast skadeglädje lyser.

De ska minsann inte tro sig förmer! Bara för att de har ett fint hus. Och en fin bil! Var får de alla pengar ifrån? Det kan man ju undra.

Deras förhållande verkar så bra. Men det ska de inte vara för säkra på! Allt kan hända här i livet.

Och barnen. Som är så trevliga. Stretar på. Studerar gubevars! Märkvärdigt ska det vara. Men visst finns det väl några problem att rota i. Om man skrapar på ytan. Något brukar jag alltid hitta.

Se på mig. Som har allt. Men ändå vill ha det andra har.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Nilsson med Poeter.se id #33406 innehar upphovsrätten